

quos et viximus, ita sors patitur, et in aliquali parte vivere est necesse, licet assidue cure et occupationes domestice que undique circunstreput satis nos excusabiles reddant: aliquid tamen in mutue recreationis suffragium, ad propulsandum torporem, si quis invaserit, non erit incongruum excitare.

Accipe igitur, et ex paucis multa colligens, que in tanto rerum turbine potius digna taciturnitate censuerim, me in primis tacentem ita noveris tuum, quemadmodum et scribentem, quod quidem semel scriptum, semper ratum existima, et ita me corde gerere sicut ore et calamo exprimo votum. De hoc nil ultra. Ad illud autem venio quod novitate sua me stupidum fecit quodammodo, et dedit materiam principaliter ad scribendum. Habet enim fama multivaga et comunis assertio amicorum, que non nisi paucis diebus labentibus patuit redeunti, te nuper relictā ripa Sileris, petisse Timavum, sive quod te illuc traxerint natura volans et solers ingenium, quibus inter alios prestas, seu quod sedem illam et requiem forsā tibi fata promiserint. In quo, utcunque contingerit, gratulor votis tuis, si tibi ad placitum successere, gratulor sorti tue, ubi de
20 se meliora promittat. Verum si advertere debeo que apud notos plurima agitantur hinc inde, nescio damnum an propositum tuum probem. Probo quidem dum gravitatem pectoris tui et sensum considero, a quibus precipitanter et indeliberate quicquam excidere fas nullatenus extimarim quamquam gratum occurreret si, cum de materia tractabitur, in parte consilii, licet insufficiens, advenissem. Prohibuerunt hoc fateor, que tibi consilium et viam ad huiusmodi propositum prebuere. Nil queror iam inde; in actum transivit res amodo. Tristor tamen, quod unum flere licet, in ultimis me, cuius
30 de agendo tecum quid in hac vita restabat imminebat spes aliqua, tam placido, tamque laudabili voto frustratum. Sero hec omnia et in cassum prolata arbitror, nisi forte statuerent aliter, que dispensare traduntur facta mortalium.
40

O si liceat, ubicunque es, hanc vitam angustam tecum trahere, quantum felicem me crederem, quantum iocundum et hilarem! Certe, ut non blandiar extra morem, non aliter quam cum patre et anima et, ut proprium rei loquar, cum me ipso potius versari pariter ratus essem. De qua re si quo casu posset contingere, te provisum ex

³³ *Cod.* precipitantur. ⁴⁶ *ritus cod.*